

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos III. — Izdan in razposlan dne 26. januarja 1875.

6.

Razglas ministerstva za trgovino od 9. januarja 1875,

o premeni §. 13 dopustnega pisma od 8. julija 1869 (Drž. zak. št. 136) za lokomotivno železnico od Ljubna (Leoben) v Vordernberg.

Na podlogi najvišje odloke od 3. januarja 1875 dalo se je delničarski družbi c. kr. priv. Ljubensko-Vordernberške železnice s premeno §. 13 najvišje odobrenega dopustnega pisma od 8. julija 1869 (Drž. zak. št. 136) dovoljenje, narediti predstven zajem, ki bode presegal ondukaj ustanovljeno razmerje do napravnega kapitala.

Banhans s. r.

7.

Ukaz ministerstva za trgovino od 14. januarja 1875,

da se vvedo poslatve s poštnim povzemanjem (poštnimi ponapredščinami) v občenji med Avstro-Ogerskim na eni, Nemškim in Švicarskim na drugi strani.

Dogovorno s kraljevsko-ogerskim ministerstvom za trgovino ustanavlja se naslednje:

I.

Počenski od 1. februarja 1875 smejo se na Nemško in Švicarsko namenjene poslatve s povzajem (s poštnimi ponapredščinami) do 75 gld. avstrijske bankovne veljave sprejemati pri vseh službo vozne pošte opravljajočih c. kr. avstrijskih in kr. ogerskih poštnih zavodih, in vice-versa smejo se na Avstro-Ogersko idočje poslatve pri nemških poštnih zavodih s povzajem do 150 nemške grivne ali marke a pri švicarskih do 187½ frankov sprejemati.

(Slovenisch.)

Poslatev lahko obstoji v voznem kosu, povitku z vrednostjo ali brez vrednosti, ali v navadnem pismu, — če ide na Nemško, — tudi v priporočenem povezku vozne pošte.

Na Avstro-Ogerskem se vplačujejo in izplačujejo povzetki (ponapredščine) v avstrijski bankovni veljavi, na Nemškem in Švicarskem pa v deželskem denarju.

Z ene veljave na drugo preračunajo take vsote pri vходу in izhodu avstrijski izmenjevalni poštni uradi potem, kakor je kdaj na Dunajski borski kurs med avstrijsko bankovno in dotično zlato veljavo.

II.

Pristojbine (provizije), ki se bode poleg vozne poštne pobirala od poslatve za poštni povzetek, bode po 1 novi krajcar in $\frac{4}{10}$ za vsak goldinar ali del goldinarja avstrijske veljave, a najmanj 5 novih krajcarjev za celo vsoto.

Ta pristojbina se mora ali naprej plačati ali pa nadpisovniku (adresatu) v plačilo odkazati po tem, kakor se sama poslatev ali frankirana ali pa nefrankirana na pošto oddá.

Ako se poslatev s poštnim povzetjem nazaj ali pa za nadpisovnikom dalje pošilja, ne jemlje se vnovič povzetnina od nje.

III.

K poslatvam s povzetjem na Nemško ali Švicarsko je rabiti domače (tozemske) povzetne liste, ter naj pošiljatelj vsoto ali znesek povzetka zapiše v avstrijski bankovni veljavi listu na načelji (glavi) s številnicami, a goldinarje na šrafiranem mestu še tudi s pismeni ali črkami.

IV.

Poslatev s poštnim povzetjem se sme samo izročiti, ako je povzetek plačan, ter se mora zadnji čas 7 dni po tem, ko dojde, nazaj poslati prejemni pošti, ako se v tem roku ne izplača.

To veljá tudi o poslatvah s poštnim povzetjem, katere imajo na sebi opomnjo „poste restante.“

Ako nadpisovnik odpečati (odpre) spremnico k poslatvi s poštnim povzetjem, šteje se to, da je poslatev sprejel.

Poštno povzetnino je opraviti tudi tedaj, ako bi nadpisovnik poslatve ne izplačal.

V.

Poštné poslatve s povzetjem smejo se oddajati na pošto tudi z zahtevo, da bodo po nalašč najetem človeku vročene, kakor kaka druga poslatev, namenjena na Nemško ali Švicarsko.

VI.

V drugem veljajo pravila o notranjih poslatvah s poštnim povzetjem dana tudi o sprejemanji in izročevanji na Nemško in Švicarsko namenjenih, oziroma z Nemškega in Švicarskega dohajajočih poslatev s poštnimi ponapredščinami.

8.

Ukaz ministra notranjih rečí od 20. januarja 1875,

^o popuščanji, nadaljevanji in ponavljanji preskušnje zdravnikov in živinozdravnikov, želečih doseči stanovitno mesto v javni zdravstveni službi pri političnih oblastvih.

Z ozirom na §§. 14, 15, 22 in 23 ukaza od 21. marcija 1873 (Drž. zak. št. 37), o preskušnji zdravnikov za ljudi in živali, želečih doseči stanovitno mesto v javni zdravstveni službi pri kakem političnem oblastvu, dajó se naslednja do ločila:

1. Kandidat, kateri je zaradi ovire ozira vredne (n. pr. zaradi izkazne bolezni) moral popustiti že začeto preskušnjo ter je v tistem preskuševanjskem roku več ni mogel nadaljevati in dokončati, sme preskušnjo v prvem ali drugem preskuševanjskem roku po ónem nadaljevati, ako za to prosi pri deželnem oblastvu, izkazavši vzrok, zakaj je bil moral prenehati, in če to oblastvo najde, da je povedani vzrok vreden ozira.

A nasproti, ako je kdo preskušnjo popustil ter se ne more opravičiti, postopati je takó, kakor če bi kandidat pri preskuševanjskem delu, katero je bil sicer začel a ne dovršil, in tudi pri vsakem drugem preskuševanjskem delu, katero bi bilo za ónim nastopilo, iz dveh preskuševalnih predmetov ne bil obstal (ustregel).

2. Za nadaljevanje preskušnje v poznejšem roku ni plačevati nove takse.

Za ponavljanje preskuševanjskega dela, oziroma preskušnje iz enega predmeta plačati je tist delež skupne takse, kateri prihaja na to preskuševanjsko delo, oziroma na preskušnjo iz tega predmeta.

Lasser s. r.

